

De man die leefde op het water

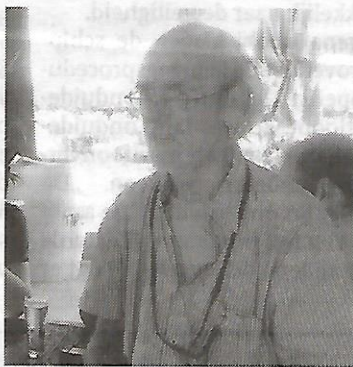
Water vormde de rode draad in het leven van Karel Lantermans uit Grou, die op 30 december op 69-jarige leeftijd overleed aan kanker. Zijn werkzame leven speelde zich grotendeels af op het water als trainer van zeiljeugd en hij woonde op het water. Daar had hij een jarenlange strijd voor een vaste ligplaats voor over.

In zijn kinderjaren woonde hij op de tjalk van zijn ouders. Op zijn vierde leerde hij in een klein jolletje zeilen. Later gaf hij dat door aan zijn zonen Pieter, die op hoog internationaal niveau gezeild heeft, en Jan Kees, die kunstenaar is maar ook zeilliefhebber.

Enny van der Wiel van Koninklijke Watersportvereniging Frisia uit Grou denkt dat de passie van Lantermans voor het geven van zeiltrainingen geboren is toen hij zijn kinderen zeilles gaf. Frisia trok hem in 1995 aan om het wedstrijdzeilen voor de jeugd naar een hoger niveau te tillen.

Lantermans was opgeleid tot welzijnswerker aan de Sociale Academie. Op die opleiding bleek zijn discipline al. Hij leverde zijn eindschrijft in op de eerste dag dat dat mogelijk was. Dat hadden ze nog nooit meegeemaakt. „Maar ja, je wilt iets of je wilt het niet.” Bij Frisia merkten ze dat deze achtergrond een positieve rol speelde. „Hij had oog voor de ontwikkeling van kinderen en voor hun problemen. Hij aarzde niet om jongeren te helpen”, aldus Van der Wiel.

Marit Bouwmeester, in 2016 Olympisch kampioen in de Laser Radial en meervoudig wereldkampioene, vertelt dat het verder ging. Lantermans was haar eerste trainer en trainde ook haar broer Roelof. Hij was belangrijk voor de hele familie. Hij stimuleerde de twee om landelijk wedstrijden te gaan zeilen en trainingen te volgen op groot water. Tijdens de ritten naar Workum en later ook Frankrijk, kon Marit altijd met haar trainer meerijsen. „Hij had nooit haast. Koffie drinken deed hij op een vaste stop bij een tankstation bij Bolsward en in Frankrijk nam hij de tijd voor lekker eten en een wijntje.”

Karel Lantermans (1947 - 2016)

FOTO WALTER MIEDEMA

Lantermans de best geklede zeiltrainer was die ze ooit had. Onder de zeilkleding altijd een giletje, een klokje aan een hanger en opvallende schoenen. „Hij was zo kleurrijk als hij eruit zag”, herinnert Christoffel van Hees van het Watersportverbond zich. „Karel trok zich er niets van aan wat anderen van hem dachten.”

Bij het Watersportverbond verzorgde de Grouster ook opleidingen tot jeugdzeiltrainer of jeugdwedstrijdtrainer. Dat waren intensieve trainingen inclusief het brevet rubberbootvaren. Want zeiltraining gaf je in zijn ogen vanaf een rubberboot. Dan voer hij langszij, gaf een aanwijzing en liet de leerling vervolgens zelf zoeken en proberen.

Bij zijn afscheid als actief toptrainer, acht jaar geleden, werd de Karel Lantermans Trofee in het leven geroepen. Voor degene die tijdens de trainingeweek in Balk de meeste progressie had gemaakt. Zijn sterke punten waren volgens Van Hees en Van der Wiel zijn humor en zijn vermogen om beeldend uit te leggen. Zo leerde Marit Bouwmeester als zesjarig meisje het knopen met dropveters.

Vanaf zijn woonboot aan de Garde Jagerswei zwaaide Lantermans altijd naar beroepsvaarders en andere bekenden. Toen hij ziek was, kon hij niet meer uit het raam kijken. Dat loste hij op door een webcam op zijn laptop en een oranje zwaailicht aan boord. Kwam er een bekende langs, dan drukte hij op een knop en ging het zwaailicht aan. Als de schipper niet reageerde, zocht hij contact via de mobiele telefoon. „Ik zwaai toch. Moet je wel terugzwaaien.”